A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2017. december 20.*

„Előzetes döntéshozatal – A mezőgazdasági termékpiacok közös szervezése – Az oltalom alatt álló eredetmegjelölések (OEM) oltalma – 1234/2007/EK rendelet – A 118 m. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint b) és c) pontja – 1308/2013/EU rendelet – A 103. cikk (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja, valamint b) és c) pontja – Hatály – Valamely OEM hírnevével való visszaélés – OEM visszaélésszerű használata, utánzása vagy idézése – Hamis vagy félrevezető jelzés – Élelmiszer megnevezésében használt »Champagne« OEM – »Champagner Sorbet« megnevezés – Összetevőként pezsgőt tartalmazó élelmiszer – Az élelmiszernek alapvető jellemzőt kölcsönző összetevő”

A C-393/16. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország) a Bírósághoz 2016. július 14-én érkezett, 2016. június 2-i határozatával terjesztett elő

a **Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne**

és

az **Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH & Co. OHG**, képviseli az Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH, korábban Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd

között,

a **Galana NV**

részvételével folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: M. Ilešič tanácselnök, A. Rosas, C. Toader, A. Prechal és E. Jarašiūnas (előadó) bírák,

főtanácsnok: M. Campos Sánchez-Bordona,

hivatalvezető: K. Malacek tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2017. május 18-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

– a Comité Interprofessionnel du Vin de Champagne képviseletében C. Onken Rechtsanwältin,

* Az eljárás nyelve: német.

– a Galana NV képviseletében H. Hartwig és A. von Mühlendahl Rechtsanwälte,

– a francia kormány képviseletében D. Colas, S. Horrenberger és E. de Moustier, meghatalmazotti minőségben,

– a portugál kormány képviseletében L. Inez Fernandes, M. Figueiredo és A. Gameiro, meghatalmazotti minőségben,

– az Európai Bizottság képviseletében B. Eggers, I. Galindo Martín és I. Naglis, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2017. július 20-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem a 2009. május 25-i 491/2009/EK tanácsi rendelettel (HL 2009. L 154., 1. o.; helyesbítés: HL 2011. L 313., 47. o.) módosított, a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) (HL 2007. L 299., 1. o.; helyesbítések: HL 2010. L 63., 30. o.; HL 2013. L 97., 4. o.; a továbbiakban: 1234/2007 rendelet) 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontja ii. alpontjának, valamint b) és c) pontjának, továbbá a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/E[G]K, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2013. L 347., 671. o.; helyesbítések: HL 2014. L 189., 261. o.; HL 2014. L 232., 25. o.; HL 2016. L 130., 9. o.; HL 2017. L 262., 16. o.) 103. cikke (2) bekezdése a) pontja ii. alpontjának, valamint b) és c) pontjának értelmezésére vonatkozik.

2 E kérelmet a Comité interprofessionnel du Vin de Champagne (a továbbiakban: CIVC) és az Aldi Süd Dienstleistungs-GmbH & Co. OHG, korábban Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG Süd (a továbbiakban: Aldi) között azzal kapcsolatban folyamatban lévő jogvita keretében terjesztették elő, hogy az Aldi egy általa forgalmazott mélyhűtött termék megnevezésében a „Champagne” oltalom alatt álló eredetmegjelölést (OEM) használja.

Jogi háttér

Az 1234/2007 rendelet és az 1308/2013 rendelet

3 Előzetes döntéshozatal iránti kérelmében a kérdést előterjesztő bíróság utal mind az 1234/2007 rendeletnek az alapügy tényállása idején hatályban lévő szövegére, mind pedig a 2014. január 1-jei hatállyal e rendelet helyébe lépő 1308/2013 rendeletre, kifejtve, hogy ez utóbbi rendelet értelmezése azért szükséges a számára, mert az alapügy tárgyát képező „Champagne” OEM használatának abbahagyása iránti kérelem a jövőre vonatkozik, így e bíróságnak a határozatának meghozatalakor alkalmazandó rendelkezésekre is tekintettel kell e kérelemről határoznia.

4 Az 1234/2007 rendelet „Fogalommeghatározások” című 118b. cikkének (1) bekezdése kimondta:

„Ezen alszakasz alkalmazásában a következő fogalommeghatározásokat kell alkalmazni:

a) »eredetmegjelölés«: valamely régió, meghatározott hely vagy kivételes esetben egy ország neve, amelyet a 118a. cikk (1) bekezdésében említett olyan termék jelölésére használnak, amely megfelel a következő követelményeknek:
   i. minősége és jellemzői alapvetően vagy kizárólag egy adott földrajzi környezetnek és az ahhoz kapcsolódó természeti és emberi tényezőknek köszönhetők;
   ii. a szőlő, amelyből készült, kizárólag arról a földrajzi területről származik;
   iii. előállítását az adott földrajzi területen végzik; és
   iv. a *Vitis vinifera* fajtához tartozó szőlőfajtából nyerik;

[…]”

5 E rendelet 118k. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„A köznévvé vált nevek nem élvezhetnek oltalmat eredetmegjelölésként vagy földrajzi jelzésként.

[…]”

6 Az említett rendelet „Oltalom” című 118 m. cikke a következőképpen rendelkezett:

„(1) Bármely forgalmazó használhatja az [OEM-et] és az oltalom alatt álló földrajzi jelzést azon boron, amelyet a vonatkozó termékleírásnak megfelelően készítettek.

(2) Az [OEM-ek] és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések, valamint az ilyen oltalom alatt álló nevekkel ellátott, a termékleírásnak megfelelő borok a következőkkel szemben élveznek oltalmat:

a) az oltalom alatt álló név bármilyen közvetlen vagy közvetett kereskedelmi célú használata:
   i. az oltalom alatt álló név termékleírásának nem megfelelő hasonló termék vonatkozásában; vagy
   ii. amennyiben az ilyen használat visszaél az eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés hírnevével;

b) bármely visszaélés, utánzás vagy utalás, még abban az esetben is, ha feltüntetik a termék vagy szolgáltatás valós eredetét, vagy ha az oltalom alatt álló nevet lefordítják, vagy azt olyan típusú kifejezések követik, mint a »féle«, »fajta«, »módszer«, »mint ahogyan … készül«, »utánzat«, »íz«, »mint« és hasonlók;

c) a termék származására, eredetére, jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkozó bármely egyéb hamis vagy félrevezető jelzés a belső vagy a külső csomagoláson, a szóban forgó bortermékhez kapcsolódó reklámanyagon vagy dokumentumokon, valamint a termék eredetét illetően hamis benyomást keltő tárolóedénybe történő csomagolás;

d) bármilyen egyéb olyan gyakorlat, amely a termék valódi származása tekintetében a fogyasztó megtévesztéséhez vezethet.

(3) Az [OEM] vagy földrajzi jelzés nem válhat köznévvé a Közösségben a 118k. cikk (1) bekezdésének értelmében.

(4) A tagállamok megteszik a szükséges lépéseket az [OEM-ek] és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések (2) bekezdésben említett jogszerűtlen használata ellen.”

7 Az 1308/2013 rendelet (92) és (97) preambulumbekezdése lényegében átveszi a borpiac közös szervezéséről, az 1493/1999/EK, az 1782/2003/EK, az 1290/2005/EK és a 3/2008/EK rendelet módosításáról, valamint a 2392/86/EGK és az 1493/1999/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. április 29-i 479/2008/EK tanácsi rendelet (HL 2008. L 148., 1. o.; helyesbítés: HL 2008. L 220., 35. o.) (27) és (32) preambulumbekezdésének tartalmát, amely rendeletnek az OEM-ek és az oltalom alatt álló földrajzi jelzések (a továbbiakban: OFJ-k) oltalmára vonatkozó rendelkezéseit a 491/2009 rendelet iktatta be az 1234/2007 rendeletbe. E preambulumbekezdések a következőképpen szólnak:

„(92) Az uniós minőségi borok koncepciója többek között azon alapul, hogy a borok földrajzi eredetüknek köszönhetően különleges jellemzőkkel rendelkeznek. E borokat a fogyasztók az [OEM-ek] és [OFJ-k] alapján tudják azonosítani. Az érintett termékekhez társított minőség alátámasztására szolgáló, átlátható és kidolgozottabb keretek megteremtése érdekében olyan szabályozást kell kialakítani, amely alapján az eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés megszerzésére vonatkozó kérelmeket a bortól és szeszes italoktól eltérő élelmiszerekre alkalmazandó, [a mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i] 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben [(HL 2012. L 343., 1. o.; helyesbítés: HL 2013. L 55., 27. o.)] meghatározott uniós horizontális minőségi politika szerinti megközelítéssel összhangban bírálják el.

[…]

(97) A nyilvántartásba vett eredetmegjelöléseknek és földrajzi jelzéseknek oltalmat kell élvezniük minden olyan használattal szemben, amely visszaél a követelményeknek megfelelő termékek hírnevével. A tisztességes verseny elősegítése és a fogyasztók megtévesztésének elkerülése végett indokolt kiterjeszteni az oltalmat az e rendeletben nem szabályozott termékekre és szolgáltatásokra is, ideértve azokat a termékeket, amelyek nem szerepelnek a Szerződések I. mellékletében.”

8 Az 1308/2013 rendelet 101. cikke (1) bekezdésének és 103. cikkének szövege az 1234/2007 rendelet 118k. cikkének (1) bekezdéséhez és 118 m. cikkéhez hasonlóan van megfogalmazva.

Az uniós jog egyéb rendelkezései

9 Az alapügy tényállásának idején hatályban lévő, az élelmiszerek címkézésére, kiszerelésére és reklámozására vonatkozó tagállami jogszabályok közelítéséről szóló, 2000. március 20-i 2000/13/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL 2000. L 109., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 5. kötet, 75. o.) 3. cikkének (1) bekezdése kimondta:

„A 4–17. cikknek megfelelően, és az azokban foglalt kivételek függvényében, a következő adatokat kötelező külön feltüntetni az élelmiszerek címkézésén:

1. az árumegnevezés;

2. az összetevők listája;

3. bizonyos összetevők vagy összetevő-kategóriák mennyisége a 7. cikkben megállapítottak szerint;

[…]”

10 Ezen irányelv 5. cikkének (1) bekezdése értelmében:

„Egy élelmiszer árumegnevezése az a jelölés, amely az ezen élelmiszerre vonatkozó közösségi jogszabályokban szerepel.

a) Közösségi rendelkezések hiányában az árumegnevezés az a név, amelyet a termék végső fogyasztónak vagy közétkeztetésben működő gazdasági szereplőnek való értékesítése szerinti tagállamban érvényes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezések előírnak.

A fentiek hiányában az árumegnevezés olyan név, amely a termék végső fogyasztóhoz vagy közétkeztetésben működő gazdasági szereplő számára történő értékesítésének helye szerinti tagállamban megszokott, vagy az élelmiszer és – szükség szerint – felhasználásának leírása, amely kellően áttekinthető ahhoz, hogy a fogyasztót tájékoztassa annak valódi természetéről, és megkülönböztesse azt azoktól a termékektől, amelyekkel összekeverhető lenne.

[…]”

11 Az említett irányelv 6. cikkének (5) bekezdése a következőképpen szólt:

„Az összetevők listája tartalmazza az élelmiszer összes összetevőjét, tömeg szerinti csökkenő sorrendben, ahogyan azokat feljegyezték az élelmiszer gyártásakor való felhasználásuk időpontjában. A listát megfelelő fejléc előzi meg, amely tartalmazza az »összetevők« szót.

[…]”

12 Ugyanezen irányelv 7. cikkének (1) és (5) bekezdése előírta:

„(1) Az összetevőnek vagy az összetevők csoportjának egy élelmiszer előállítása vagy elkészítése során felhasznált mennyiségét e cikknek megfelelően kell megadni.

[…]

(5) Az (1) bekezdésben leírt jelzés vagy az élelmiszer árumegnevezésében, vagy közvetlenül azután, vagy az összetevők listáján jelenik meg a kérdéses összetevő vagy összetevők csoportja vonatkozásában.”

13 A 2000/13 irányelvet a fogyasztók élelmiszerekkel kapcsolatos tájékoztatásáról, az 1924/2006/EK és az 1925/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról és a 87/250/EGK bizottsági irányelv, a 90/496/EGK tanácsi irányelv, az 1999/10/EK bizottsági irányelv, a 2000/13 irányelv, a 2002/67/EK és a 2008/5/EK bizottsági irányelv és a 608/2004/EK bizottsági rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. október 25-i 1169/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2011. L 304., 18. o.; helyesbítések: HL 2014. L 331., 40. o.; HL 2015. L 50., 48. o.; HL 2016. L 266., 7. o.) 2014. december 13-i hatállyal hatályon kívül helyezte, amely rendeletnek „A kötelező adatok felsorolása” című 9. cikke kimondja:

„(1) A 10–35. cikknek megfelelően, és az e fejezetben foglalt kivételektől eltekintve a következő adatokat kötelező feltüntetni:

a) az élelmiszer neve;

b) az összetevők felsorolása;

[…]”

14 E rendeletnek „Az élelmiszer neve” című 17. cikke értelmében:

„(1) Az élelmiszer megnevezése annak előírt neve. Ilyen név hiányában az élelmiszer megnevezése a szokásos neve, vagy amennyiben nincs szokásos neve, vagy a szokásos nevét nem használják, az élelmiszer leíró nevét kell feltüntetni.

[…]”

15 Az említett rendeletnek „Az összetevők felsorolása” című 18. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az összetevők felsorolását megfelelő kifejezés kezdi vagy előzi meg, amely az »összetevők« szóból áll vagy azt tartalmazza. A felsorolásnak tartalmaznia kell az élelmiszer összes összetevőjét, az élelmiszer előállításakor való felhasználásuk időpontjában mért tömegük szerinti csökkenő sorrendben.

(2) Az összetevőket saját nevük szerint kell feltüntetni, adott esetben a 17. cikkben és a VI. mellékletben megállapított szabályoknak megfelelően.

[…]”

16 Ugyanezen rendeletnek „Az összetevők mennyiségi jelölése” című 22. cikke kimondja:

„(1) Az élelmiszer előállítása vagy elkészítése során felhasznált valamely összetevőnek vagy az összetevők ilyen csoportjának mennyiségét kötelező feltüntetni, amennyiben az érintett összetevő vagy összetevők csoportja:

a) megjelenik az élelmiszer nevében, vagy a fogyasztó azt rendszerint társítja az említett megnevezéssel;

b) szavakkal, képpel vagy grafikával hangsúlyozva van a jelölésen; vagy

c) alapvetően jellemez egy élelmiszert, és megkülönbözteti azt olyan termékektől, amelyekkel összetéveszthető lenne neve vagy megjelenítése miatt.

[…]”

17 A szeszes italok meghatározásáról, megnevezéséről, kiszereléséről, címkézéséről és földrajzi árujelzőinek oltalmáról, valamint az 1576/89/EGK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. január 15-i 110/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2008. L 39., 16. o.; helyesbítések: HL 2009. L 228., 47. o.; HL 2015. L 70., 65. o.) „A kereskedelmi megnevezések és a földrajzi árujelzők használatára vonatkozó különös szabályok” című 10. cikkében a következőképpen rendelkezik:

„(1) A 2000/13/EK irányelv sérelme nélkül, tilos a II. melléklet 1–46. kategóriájában felsorolt kifejezések vagy a III. mellékletben lajstromozott földrajzi árujelzők összetett kifejezésben történő használata, vagy egy élelmiszer kiszerelésében az azokra történő utalás, kivéve ha az alkohol kizárólag az említett szeszes ital(ok)ból származik.

[…]”

18 E rendelet 16. cikkének a) pontja az e rendelet III. mellékletében lajstromozott földrajzi árujelzőket hasonló oltalomban részesíti, mint az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének a) pontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének a) pontja.

19 A mezőgazdasági termékek és az élelmiszerek minőségrendszereiről szóló, 2012. november 21-i 1151/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2012. L 343., 1. o.; helyesbítés: HL 2013. L 55., 27. o.) a (32) preambulumbekezdésében kimondja:

„Az eredetmegjelölések és földrajzi jelzések számára biztosított oltalmat – a magas szintű védelem garantálása és az oltalomnak a borágazatban érvényesülő oltalomhoz való igazítása érdekében – ki kell terjeszteni a bejegyzett elnevezés termékek és szolgáltatások esetében való visszaélésszerű használatára, utánzására és idézésére is. Az [OEM-mel] vagy [OFJ-vel] ellátott termékek összetevőként történő felhasználása esetén figyelembe kell venni az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel (OEM) vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel (OFJ) ellátott termékeket összetevőként tartalmazó élelmiszerek címkézésére vonatkozó iránymutatásokról szóló bizottsági közleményt.”

20 E rendelet „Oltalom” című 13. cikke előírja:

„(1) A bejegyzett elnevezések a következőkkel szemben élveznek oltalmat:

a) a bejegyzett elnevezés bármilyen közvetlen vagy közvetett kereskedelmi célú felhasználása a bejegyzés hatálya alá nem tartozó olyan termékek esetében, amelyek az adott elnevezés alatt bejegyzett termékhez hasonlóak, illetve az elnevezés olyan használata, amely az oltalom alatt álló elnevezés hírnevével való visszaélésnek minősül, abban az esetben is, ha e termékeket összetevőként használják;

[…]”

21 Az oltalom alatt álló eredetmegjelöléssel (OEM) vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzéssel (OFJ) ellátott összetevők felhasználásával készült élelmiszerek címkézéséről szóló iránymutatás (HL 2010. C 341., 3. o., a továbbiakban: iránymutatás) a következőket mondja ki:

„2.1. Ajánlások a bejegyzett elnevezések használatát illetően

1. A Bizottság elfogadhatónak véli, hogy egy élelmiszer összetevőinek felsorolásában OEM-ként vagy OFJ-ként bejegyzett elnevezés szerepeljen.
2. Ezenkívül a Bizottság elfogadhatónak tartja, hogy egy OEM-ként vagy OFJ-ként bejegyzett elnevezés az azt viselő termék felhasználásával készült élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként vagy annak közelében szerepeljen, valamint hogy a szóban forgó élelmiszer címkézésében, kiszerelésében és reklámozásában megjelenjen, feltéve hogy az alábbiakban ismertetett feltételek mindegyike teljesül.

– Helyénvaló, hogy az említett élelmiszer ne tartalmazzon más »hasonló összetevőt«, vagyis olyan összetevőt, amely alkalmas az OEM-et, illetve OFJ-t viselő termék teljes vagy részleges kiváltására. A »hasonló összetevő« fogalmának szemléltetéseképpen, a teljesség igénye nélkül a Bizottság úgy véli, hogy a belsőpenészes sajtok (közismert nevükön: kéksajtok) hasonlók a Roquefort sajthoz.

– A szóban forgó összetevőt továbbá kellő mennyiségben kell felhasználni ahhoz, hogy az élelmiszernek sajátos jelleget kölcsönözzön. A szóba jöhető esetek sokféleségéből eredően azonban a Bizottság nem javasolhat általánosan alkalmazandó minimális százalékos arányt. Így például az, ha egy OEM-mel vagy OFJ-vel ellátott fűszert egészen csekély mennyiségben használnak fel egy élelmiszerben, adott esetben elegendő lehet ahhoz, hogy a szóban forgó élelmiszernek sajátos jelleget kölcsönözzön. Ezzel szemben az, ha egy OEM-mel vagy OFJ-vel ellátott húst egészen csekély mennyiségben használnak fel egy élelmiszerben, önmagában még nem elegendő ahhoz, hogy az adott élelmiszernek sajátos jelleget kölcsönözzön.

– Végezetül az OEM-mel vagy OFJ-vel ellátott összetevő felhasználási arányát ideális esetben az adott élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként vagy annak közelében, ennek hiányában pedig az összetevők felsorolásában, az érintett összetevővel közvetlen kapcsolatba hozva kell feltüntetni.

[…]”

Az alapeljárás és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

22 2012 végén az Aldi, amely egy többek között élelmiszereket forgalmazó társaság, egy, a Galana NV – az alapügyben az Aldi támogatása érdekében beavatkozó fél – által előállított, „Champagner Sorbet” elnevezésű mélyhűtött terméket kezdett árusítani, amely összetevőként 12%-ban pezsgőt tartalmaz.

23 A pezsgőgyártók szövetsége, a CIVC, mivel úgy vélte, hogy ez említett termék e megnevezés alatt történő forgalmazása sérti a „Champagne” OEM-et, keresetet nyújtott be a Landgericht München I-hez (müncheni I. sz. tartományi bíróság, Németország), amelyben az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke és az 1308/2013 rendelet 103. cikke alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze az Aldit az említett megnevezésnek a mélyhűtött termékek fogalmazása során való használatának abbahagyására. E bíróság említett kérelemnek helyt adó határozatát az Oberlandesgericht München (müncheni tartományi felsőbíróság, Németország) fellebbezés keretében megváltoztatta, és a kérelmet elutasította.

24 A fellebbviteli bíróság többek között úgy ítélte meg, hogy az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjára, valamint b) és c) pontjára alapított kereset benyújtásához szükséges feltételek nem teljesülnek, mivel a jelen ügyben nem teljesül az OEM tisztességtelen használatára vonatkozó feltétel, továbbá hogy az Aldinak jogos érdeke fűződik a „Champagner Sorbet” megnevezésnek egy olyan étel megjelölése érdekében történő használatához, amelyet a vásárlóközönség e megnevezés alatt ismer, és amelynek egyik lényegi összetevője a pezsgő, valamint hogy nem áll fenn félrevezető jelzés.

25 A CIVC ezt követően felülvizsgálat (*Revision*) iránti kérelmet nyújtott be a Bundesgerichtshofhoz (szövetségi legfelsőbb bíróság, Németország), amely először is kifejti, hogy hajlik annak elismerésére, hogy a „Champagner Sorbet” megnevezés Aldi általi használata az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontja ii. alpontjának és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontja ii. alpontjának hatálya alá tartozik, mivel az Aldi e megnevezést egy melyhűtött desszert, tehát egy olyan termék vonatkozásában használja, amely nem felel meg a „Champagne” OEM oltalma alatt álló borok termékleírásának, és az Aldi ezen OEM-et kereskedelmi célból használja.

26 Másodszor a kérdést előterjesztő bíróság úgy véli, hogy a „Champagner Sorbet” megnevezés használata alkalmas arra, hogy a „Champagne” OEM hírneve kihasson az Aldi által forgalmazott termékre. Mindazonáltal felmerül benne a kérdés, hogy valamely OEM használata ezen OEM hírnevével való visszaélésnek minősül-e a fent említett rendelkezések értelmében akkor, ha az élelmiszer megnevezése megfelel az érintett vásárlóközönség ezen élelmiszer megjelölésével kapcsolatos megszokásainak, és az összetevőt kellő mennyiségben adták hozzá az élelmiszerhez ahhoz, hogy az a termék alapvető jellemzőjét képezze. A fellebbviteli bírósághoz hasonlóan e bíróság is úgy véli, hogy a valamely OEM használatához fűződő jogos érdek fennállása kizárja az ezen OEM hírnevével való visszaélést.

27 Harmadszor úgy ítélve meg, hogy a CIVC keresete alapítható az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének b) pontjára és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének b) pontjára, a kérdést előterjesztő bíróságban felmerül a kérdés, hogy valamely OEM olyan körülmények közötti használata, mint amelyekről az alapügyben szó van, e rendelkezések értelmében vett visszaélésszerű használatnak, utánzásnak vagy idézésnek minősül-e. E tekintetben úgy véli, hogy e rendelkezések

megkövetelik, hogy az OEM vitatott használata jogellenes legyen, és hogy következésképpen a valamely jogos érdek által igazolt használati cselekmények nem esnek az e rendelkezésekben foglalt tilalmak hatálya alá.

28 Negyedszer, mivel a CIVC azt állította, hogy az Aldi az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének c) pontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében a „Champagner Sorbet” megnevezést félrevezetően használja, a kérdést előterjesztő bíróságban felmerül a kérdés, hogy csak azon félrevezető jelzések tartoznak-e ezen rendelkezések hatálya alá, amelyek alkalmasak arra, hogy az érintett vásárlóközönségben a termék földrajzi származását illetően hamis benyomást keltsenek, vagy e rendelkezések hatálya az ezen termék alapvető tulajdonságaival kapcsolatos félrevezető jelzésekre is kiterjed.

29 E körülményekre tekintettel a Bundesgerichtshof (szövetségi legfelsőbb bíróság) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és előzetes döntéshozatal céljából a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé:

„1) Úgy kell-e értelmezni az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, valamint az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, hogy azok akkor is alkalmazandók, ha az [OEM-et] a termékleírásnak nem megfelelő olyan élelmiszer nevének részeként használják, amelyhez a termékleírásnak megfelelő összetevőt adtak hozzá?

2) Az első kérdésre adandó igenlő válasz esetén:

Úgy kell-e értelmezni az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, valamint az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, hogy az [OEM-nek] a termékleírásnak nem megfelelő olyan élelmiszer nevének részeként történő használata, amelyhez a termékleírásnak megfelelő összetevőt adtak hozzá, az eredetmegjelölés hírnevével való visszaélésnek minősül, ha az élelmiszer megnevezése megfelel az érintett fogyasztók megnevezéssel kapcsolatos megszokásainak, és az összetevőt kellő mennyiségben adták hozzá az élelmiszerhez ahhoz, hogy az a termék alapvető jellemzőjét képezze?

3) Úgy kell-e értelmezni az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének b) pontját, valamint az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének b) pontját, hogy az [OEM-nek] az előzetes döntéshozatalra előterjesztett második kérdésben ismertetett körülmények közötti használata visszaélésszerű használatnak, utánzásnak vagy idézésnek minősül?

4) Úgy kell-e értelmezni az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének c) pontját, valamint az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének c) pontját, hogy azok csak azokra a hamis vagy félrevezető jelzésekre alkalmazandók, amelyek alkalmasak arra, hogy az érintett fogyasztókban a termék földrajzi származását illetően hamis benyomást keltsenek?”

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdésről

30 Első kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, amely rendelkezések tartalma hasonló, úgy kell-e értelmezni, hogy e rendelkezések hatálya alá tartozik azon eset, amelyben egy olyan OEM-et, mint a „Champagne”, egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként használnak, mint a „Champagner Sorbet”, amely nem felel meg az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz.

31 Egyrészt ki kell emelni, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének a) pontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti oltalom hatálya különösen széles, mivel e rendelkezések az OEM-ek vagy OFJ-k bármilyen közvetlen vagy közvetett kereskedelmi célú használatára vonatkoznak, és ez utóbbiaknak az ilyen használattal szemben oltalmat biztosítanak mind az oltalom alatt álló névre vonatkozó termékleírásnak nem megfelelő hasonló termékek, mind pedig a nem hasonló termékek vonatkozásában, amennyiben az említett használat visszaél ezen OEM vagy ezen OFJ hírnevével. Ezen oltalom terjedelme megfelel az 1308/2013 rendelet (97) preambulumbekezdésében is megerősített azon célkitűzésnek, hogy az OEM-ek és az OFJ-k oltalmat élvezzenek minden olyan használattal szemben, amely visszaél a vonatkozó követelményeknek megfelelő termékek hírnevével.

32 Másrészt a bejegyzett földrajzi elnevezések és jelzések oltalmára vonatkozó uniós jogi rendelkezéseket, amelyek – amint azt az 1308/2013 rendelet (92) preambulumbekezdése is megerősíti – az uniós horizontális minőségi politika részét képezik, úgy kell értelmezni, hogy az lehetővé tegye e rendelkezések koherens alkalmazását.

33 E tekintetben először is az 1151/2012 rendelet, amelynek célja e rendelet (32) preambulumbekezdése szerint a magas szintű védelem garantálása és az oltalomnak a borágazatban érvényesülő oltalomhoz való igazítása, a 13. cikke (1) bekezdésének a) pontjában az e rendelet alapján bejegyzett elnevezések számára hasonló oltalmat biztosít, mint az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének a) pontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének a) pontja szerinti oltalom, kifejezetten utalva arra, hogy ezen oltalom abban az esetben is érvényesül, ha a termékeket összetevőként használják.

34 Másodszor a Bíróság a 2011. július 14-i Bureau national interprofessionnel du Cognac ítéletben (C-4/10 és C-27/10, EU:C:2011:484, 55. pont) – a 110/2008 rendelet 16. cikke a) pontjának értelmezését illetően, amely rendelkezés szövege és célkitűzése hasonló az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának szövegéhez és célkitűzéséhez – már kimondta, hogy az, ha egy földrajzi árujelzőt vagy ezen árujelzőnek megfelelő kifejezést és annak fordítását tartalmazó védjegyet a vonatkozó előírásoknak meg nem felelő szeszes italok tekintetében használnak, főszabály szerint e földrajzi árujelző közvetlen kereskedelmi célú használatának minősül a 110/2008 rendelet 16. cikkének a) pontja értelmében.

35 E körülményekre tekintettel meg kell állapítani, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja alkalmazandó abban az esetben, amikor egy olyan OEM-et, mint a „Champagne”, kereskedelmi célból használnak egy olyan élelmiszer nevének részeként, mint a „Champagner Sorbet”, amely az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz.

36 Következésképpen az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések hatálya alá tartozik azon eset, amelyben egy olyan OEM-et, mint a „Champagne”, egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként használnak, mint a „Champagner Sorbet”, amely nem felel meg az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz.

A második kérdésről

37 Második kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját úgy kell-e értelmezni, hogy valamely OEM-nek egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként történő használata, mint a „Champagner Sorbet”, amely nem

felel meg az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz, e rendelkezések értelmében az OEM hírnevével való visszaélésnek minősül akkor, ha az élelmiszer megnevezése megfelel az érintett vásárlóközönség megnevezéssel kapcsolatos megszokásainak, és az összetevőt kellő mennyiségben adták hozzá az élelmiszerhez ahhoz, hogy az ezen élelmiszer alapvető jellemzőjét képezze.

38 Amint arra a Bíróság az OEM-ek és az OFJ-k oltalmát illetően a 2017. szeptember 14-i EUIPO kontra Instituto dos Vinhos do Douro e do Porto ítélet (C-56/16 P, EU:C:2017:693) 82. pontjában emlékeztetett, az 1234/2007 rendelet a közös agrárpolitika olyan eszközének minősül, amely lényegében arra irányul, hogy annak érdekében, hogy a minőség javítására irányuló valós erőfeszítéseket vállaló mezőgazdasági termelők az erőfeszítésükért cserébe magasabb jövedelemhez jussanak, és annak megakadályozása érdekében, hogy harmadik személyek a termékek minőségének köszönhető hírnevet jogellenesen kihasználják, biztosítsa a fogyasztókat arról, hogy az e rendelet alapján bejegyzett földrajzi jelzéssel ellátott mezőgazdasági termékek meghatározott földrajzi területről való származásuknál fogva bizonyos egyedi jellemzőkkel rendelkeznek, és így földrajzi származásuknak köszönhetően minőségi garanciát nyújtanak.

39 Egyébiránt a 110/2008 rendelet 16. cikkének a)–d) pontját illetően a Bíróság a 2011. július 14-i Bureau national interprofessionnel du Cognac ítélet (C-4/10 és C-27/10, EU:C:2011:484) 46. pontjában megállapította, hogy e rendelkezés azon különböző esetekre irányul, amikor egy termék forgalmazására valamely földrajzi árujelzőre történő kifejezett vagy hallgatólagos hivatkozás kíséretében, olyan körülmények között kerül sor, amely alkalmas a vásárlóközönség megtévesztésére, vagy legalábbis arra, hogy a termék származására vonatkozóan gondolattársítást idézzen elő, vagy pedig lehetővé teszi, hogy a gazdasági szereplő a szóban forgó földrajzi árujelző hírneve révén jogtalanul előnyhöz jusson.

40 Ebből következik, hogy valamely OEM hírnevével az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében vett visszaélés azt feltételezi, hogy ezen OEM-et azért használják, hogy annak hírneve révén jogtalanul előnyhöz jussanak.

41 A jelen ügyben, amint arra a kérdést előterjesztő bíróság rámutatott, a „Champagner Sorbet” megnevezésnek a pezsgőt tartalmazó fagylalt megjelölése érdekében való használata alkalmas arra, hogy a „Champagne” OEM hírneve kihasson e termékre, amely pezsgő minőségi arculattal és presztízzsel bír, tehát e használat alkalmas az e hírnév révén való előnyszerzésre. Annak eldöntése érdekében, hogy e használat sérti-e az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja vagy az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja által nyújtott oltalmat, következésképpen meg kell vizsgálni, hogy az ilyen használat az ezen OEM hírneve révén való jogtalan előnyszerzésre irányul-e.

42 E tekintetben először is meg kell állapítani, hogy az alapügy tényállásának idején hatályban lévő 2000/13 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése és 5. cikkének (1) bekezdése, valamint – amint arra a kérdést előterjesztő bíróság rámutatott – az 1169/2011 rendelet 9. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 17. cikkének (1) bekezdése egyáltalán nem írja elő azt, hogy fel kell tüntetni az OEM-et azon élelmiszer megnevezésében, amely nem felel meg az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz, amennyiben e megnevezés használata sértené az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja vagy az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja által nyújtott oltalmat.

43 Ezenkívül a 2000/13 irányelvben és az 1169/2011 rendeletben foglalt, az élelmiszerek megnevezésére vonatkozó rendelkezések, valamint az összetevőkre vonatkozóan azokban szereplő rendelkezések – különösen a 2000/13 irányelv 6. cikkének (5) bekezdésében, valamint 7. cikkének (1) és (5) bekezdésében, továbbá az 1169/2011 rendelet 18. cikkének (1) és (2) bekezdésében, valamint 22. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezések – szigorú betartása nem zárhatja ki valamely OEM hírnevének jogosulatlan használatát.

44 Ezt követően, amint arra a kérdést előterjesztő bíróság rámutatott, a 110/2008 rendelet 10. cikkének (1) bekezdése értelmében tilos a lajstromozott földrajzi árujelzők összetett kifejezésben történő használata, kivéve ha az alkohol kizárólag az említett szeszes italból származik.

45 Végül az iránymutatás – amelyet az 1151/2012 rendelet (32) preambulumbekezdése értelmében figyelembe kell venni akkor, amikor valamely OEM-mel vagy OFJ-vel ellátott termékeket összetevőként használnak fel – a 2.1.2 pontjában kimondja, hogy egy OEM-ként bejegyzett elnevezés szerepelhet az azt viselő termék felhasználásával készült élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként, amennyiben az iránymutatásban megállapított három feltétel teljesül. Mivel e rendelet célja – amint arra a jelen ítélet 33. pontja rámutatott – a magas szintű védelem garantálása és az oltalomnak a borágazatban érvényesülő oltalomhoz való igazítása, ezen iránymutatás is releváns az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontja ii. alpontjának és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontja ii. alpontjának értelmezésekor.

46 Ebből következik, hogy valamely OEM-nek egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként történő használata, amely nem felel meg az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz, önmagában nem tekinthető jogellenes cselekménynek, és ennélfogva olyan cselekménynek, amellyel szemben az OEM-ek az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja értelmében bármely körülmények között oltalmat élveznének. Következésképpen a nemzeti bíróságok feladata, hogy az egyes konkrét ügyek körülményeire tekintettel megvizsgálják, hogy az ilyen használat az OEM hírneve révén való jogtalan előnyszerzésre irányul-e.

47 Ennek során azon tény, hogy az alapügyben szóban forgó megnevezés megfelel az érintett vásárlóközönség ezen élelmiszer megjelölésével kapcsolatos megszokásainak, nem vehető figyelembe releváns körülményként.

48 Mivel ugyanis a bejegyzett földrajzi elnevezések és jelzések oltalma különösen arra irányul – amint azt a jelen ítélet 38. pontja felidézte –, hogy biztosítsa a fogyasztókat arról, hogy az ilyen jelzéssel ellátott termékek meghatározott földrajzi területről való származásuknál fogva bizonyos egyedi jellemzőkkel rendelkeznek, és így földrajzi származásuknak köszönhetően minőségi garanciát nyújtanak, e célkitűzést nem lehetne elérni akkor, ha valamely OEM szokásos megnevezés lehetne, vagy azzá válhatna. Így az 1234/2007 rendelet 118k. cikkének (1) bekezdése és az 1308/2013 rendelet 101. cikkének (1) bekezdése értelmében a köznevesült elnevezések nem élvezhetnek oltalmat OEM-ként. Ezenkívül az 1234/2007 rendelet 118 m. cikkének (3) bekezdése és az 1308/2013 rendelet 103. cikkének (3) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az OEM-ek nem válhatnak köznevesült elnevezésekké az Unióban. Annak feltételezése, hogy az, hogy egy élelmiszer olyan megnevezését, mint a „Champagner Sorbet”, az érintett vásárlóközönség ezen élelmiszer megjelölésére szokásosan használja, hatással lehet annak értékelésére, hogy az OEM e megnevezés részeként történő használata jogellenes-e, annak elismerését jelentené, hogy ezen OEM szokásos megnevezésként használható, tehát ellentétes lenne ez e rendeletek által nyújtott oltalommal.

49 Azon kérdést illetően, hogy ezen értékelés során releváns-e az a kritérium, hogy az OEM-mel ellátott összetevőt kellő mennyiségben adták hozzá az érintett élelmiszerhez ahhoz, hogy az annak alapvető jellemzőjét képezze, meg kell állapítani, hogy e kritérium megfelel az iránymutatás 2.1.2 pontjában említett, ahhoz szükséges három feltétel egyikének, hogy valamely OEM-ként bejegyzett elnevezést az azt viselő termék felhasználásával készült élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként lehessen feltüntetni. A Bizottság mindazonáltal az említett pontban hozzáteszi, hogy a szóba jöhető esetek sokféleségéből eredően nem javasolhat általánosan alkalmazandó minimális százalékos arányt.

50 E tekintetben meg kell állapítani, hogy valamely OEM-nek egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként történő használata, amely nem felel meg az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz, az ezen OEM hírneve révén való jogtalan előnyszerzésre irányul, amennyiben ezen összetevő nem képezi az említett élelmiszer alapvető jellemzőjét.

51 Annak eldöntését illetően, hogy a szóban forgó összetevő az érintett élelmiszer alapvető jellemzőjét képezi-e, ezen összetevőnek az érintett élelmiszer összetételében való mennyisége fontos, de nem elegendő kritériumnak minősül. Ezen értékelés függ az érintett termékektől, és minőségi értékelést is el kell végezni. E tekintetben, amint arra a főtanácsnok az indítványának 76. és 77. pontjában rámutatott, nem az OEM-mel ellátott összetevő alapvető jellemzőinek az említett élelmiszerben történő beazonosításáról van szó, hanem annak megállapításáról, hogy ezen élelmiszer az említett összetevőhöz kapcsolódó alapvető jellemzővel bír. E jellemző gyakran az ezen összetevő által kölcsönzött aroma és íz.

52 Amennyiben az élelmiszer megnevezése, amint az alapügyben is, azt jelzi, hogy ezen élelmiszer egy olyan OEM-mel ellátott összetevőt tartalmaz, amely ezen élelmiszer ízének meghatározására hivatott, az ezen összetevő által kölcsönzött íznek az említett élelmiszer alapvető jellemzőjének kell minősülnie. Ha ugyanis az említett élelmiszer által tartalmazott más összetevők jobban meghatározzák annak ízét, az ilyen megnevezés használata jogtalanul előnyt húz az érintett OEM hírnevéből. Így annak eldöntése érdekében, hogy az alapügyben szóban forgó termék által tartalmazott pezsgő e termék alapvető jellemzőjét képezi-e, a nemzeti bíróságnak a hozzá benyújtott bizonyítékokra tekintettel meg kell vizsgálnia, hogy e termék ízét elsősorban az adja-e, hogy összetételében jelen van a pezsgő.

53 E megfontolásokra tekintettel a második kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy valamely OEM-nek egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként történő használata, mint a „Champagner Sorbet”, amely nem felel meg az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz, e rendelkezések értelmében az OEM hírnevével való visszaélésnek minősül akkor, ha ezen élelmiszer ízét – alapvető jellemzőként – elsősorban nem az adja, hogy összetételében jelen van ezen összetevő.

A harmadik kérdésről

54 Harmadik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének b) pontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy valamely OEM-nek egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként történő használata, mint a „Champagner Sorbet”, amely nem felel meg az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz, e rendelkezések értelmében vett visszaélésszerű használatnak, utánzásnak vagy idézésnek minősül.

55 E tekintetben meg kell állapítani, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének a–d) pontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének a)–d) pontja az OEM-ek, az OFJ-k és az ilyen nevekkel ellátott borok oltalmának olyan különböző megsértéseire vonatkozik, amelyekkel szemben azok e rendelkezések értelmében védelmet élveznek.

56 A jelen ügyben az első és a második kérdésre adott válaszokból kitűnik, hogy egy olyan OEM-nek, mint a „Champagne”, egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként történő használata, mint a „Champagner Sorbet”, amely nem felel meg az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz, az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának

ii. alpontja értelmében az említett OEM kereskedelmi célú használatának minősül, amellyel szemben ezen OEM e rendelkezések értelmében oltalmat élvez, amennyiben e használat az ezen OEM hírneve révén való jogtalan előnyszerzésre irányul, és hogy erről van szó különösen akkor, ha ezen összetevő nem képezi az említett élelmiszer alapvető jellemzőjét.

57 Ezzel szemben valamely OEM-nek egy élelmiszer megnevezésében való olyan használata, mint amelyről az alapügyben szó van, nem tűnik alkalmasnak arra, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének b) pontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének b) pontja értelmében vett visszaélésszerű használatnak, utánzásnak vagy idézésnek minősüljön. Azáltal ugyanis, hogy a szóban forgó élelmiszer megnevezésébe felvették az OEM-mel ellátott összetevő nevét, ezen OEM-et közvetlenül használják annak érdekében, hogy nyíltan utaljanak az OEM-hez köthető ízbeli minőségre, ami nem minősül sem visszaélésszerű használatnak, sem utánzásnak, sem pedig idézésnek.

58 Az „idézés” fogalmát illetően emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az többek között olyan helyzetet takar, amikor valamely termék megjelölésére használt kifejezés magában foglalja az oltalom alatt álló elnevezés egy részét, oly módon, hogy a fogyasztónak e termék neve láttán az ezen elnevezéssel bíró termék képe jut az eszébe referenciaképként (lásd ebben az értelemben: 2016. január 21-i Viiniverla ítélet, C-75/15, EU:C:2016:35, 21. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Az tehát, ha az OEM teljes nevét felveszik valamely élelmiszer nevébe ez utóbbi ízének megjelölése érdekében, nem felel meg ennek e helyzetnek.

59 Következésképpen a harmadik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének b) pontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy valamely OEM-nek egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként történő használata, mint a „Champagner Sorbet”, amely nem felel meg az ezen OEM-re vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz, nem minősül e rendelkezések értelmében vett visszaélésszerű használatnak, utánzásnak vagy idézésnek.

A negyedik kérdésről

60 Negyedik kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének c) pontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell-e értelmezni, hogy azok csak azokra a hamis vagy félrevezető jelzésekre alkalmazandók, amelyek alkalmasak arra, hogy az érintett termék földrajzi származását illetően hamis benyomást keltsenek, vagy azokra a hamis vagy félrevezető jelzésekre is alkalmazandók, amelyek e termék jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkoznak.

61 E tekintetben rá kell mutatni arra, hogy noha az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének c) pontja és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének c) pontja a szóban forgó borászati termék belső vagy külső csomagolásán, az ahhoz kapcsolódó reklámanyagon vagy dokumentumokon szereplő hamis vagy félrevezető jelzésekre utal, e rendelkezések csak akkor érvényesülhetnek hatékonyan – az alapügyben szóban forgó esetben, amikor is az érintett borászati termék egy élelmiszer összetevője –, ha azok ezen élelmiszer belső vagy külső csomagolására, az ahhoz kapcsolódó reklámanyagra és dokumentumokra vonatkoznak.

62 Ami e rendelkezések hatályát illeti, a szövegükből kitűnik, hogy az OEM-ek, az OFJ-k, valamint az ilyen oltalom alatt álló névvel ellátott, a vonatkozó termékleírásnak megfelelő borok oltalmat élveznek egyrészt a termék származására, eredetére, jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkozó, a belső vagy a külső csomagoláson, az e termékhez kapcsolódó reklámanyagon vagy dokumentumon elhelyezett hamis vagy félrevezető jelzésekkel szemben, másrészt pedig a termék eredetét illetően hamis benyomást keltő tárolóedénybe történő csomagolással szemben. Így e rendelkezések alapján

megtilthatók mind az érintett termék földrajzi eredetére vonatkozó hamis vagy félrevezető jelzések, mind pedig az e termék jellegére vagy alapvető tulajdonságaira – mint például az ízére – vonatkozó hamis vagy félrevezető jelzések.

63 Ha tehát az alapügyben szóban forgó élelmiszer ízét – alapvető jellemzőként – elsősorban nem az adná, hogy összetételében jelen van a pezsgő, meg lehetne állapítani, hogy az ezen élelmiszer belső vagy külső csomagolásán szereplő „Champagner Sorbet” megnevezés az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének c) pontja, illetve az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének c) pontja értelmében vett hamis és félrevezető jelzésnek minősül.

64 E megfontolásokra tekintettel a negyedik kérdésre azt a választ kell adni, hogy az 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének c) pontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések mind az érintett termék eredetét illetően hamis benyomás keltésére alkalmas hamis vagy félrevezető jelzésekre, mind pedig az e termék jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkozó hamis vagy félrevezető jelzésekre alkalmazandók.

A költségekről

65 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

1) **A 2009. május 25-i 491/2009/EK tanácsi rendelettel módosított, a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK tanácsi rendelet („az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet”) 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját, valamint a mezőgazdasági termékpiacok közös szervezésének létrehozásáról, és a 922/72/EGK, a 234/79/E[G]K, az 1037/2001/EK és az 1234/2007/EK tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló, 2013. december 17-i 1308/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések hatálya alá tartozik azon eset, amelyben egy olyan oltalom alatt álló eredetmegjelölést, mint a „Champagne”, egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként használnak, mint a „Champagner Sorbet”, amely nem felel meg az ezen oltalom alatt álló eredetmegjelölésre vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz.**

2) **A 491/2009 rendelettel módosított 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontját úgy kell értelmezni, hogy valamely oltalom alatt álló eredetmegjelölésnek egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként történő használata, mint a „Champagner Sorbet”, amely nem felel meg az ezen oltalom alatt álló eredetmegjelölésre vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz, e rendelkezések értelmében az oltalom alatt álló eredetmegjelölés hírnevével való visszaélésnek minősül akkor, ha ezen élelmiszer ízét – alapvető jellemzőként – elsősorban nem az adja, hogy összetételében jelen van ezen összetevő.**

3) **A 491/2009 rendelettel módosított 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének b) pontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének b) pontját úgy kell értelmezni, hogy valamely oltalom alatt álló eredetmegjelölésnek egy olyan élelmiszer kereskedelmi megnevezésének részeként történő használata, mint a „Champagner Sorbet”,**

amely nem felel meg az ezen oltalom alatt álló eredetmegjelölésre vonatkozó termékleírásnak, de amely az említett termékleírásnak megfelelő összetevőt tartalmaz, nem minősül e rendelkezések értelmében vett visszaélésszerű használatnak, utánzásnak vagy idézésnek.

4) **A 491/2009 rendelettel módosított 1234/2007 rendelet 118 m. cikke (2) bekezdésének c) pontját és az 1308/2013 rendelet 103. cikke (2) bekezdésének c) pontját úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezések mind az érintett termék eredetét illetően hamis benyomás keltésére alkalmas hamis vagy félrevezető jelzésekre, mind pedig az e termék jellegére vagy alapvető tulajdonságaira vonatkozó hamis vagy félrevezető jelzésekre alkalmazandók.**

Aláírások